



Marsikateri vojak, ki pride domov na dopust, vidi ob teh obiskih prvič svojega otroka. Poročili so se ob odhodu, a vrne se marsikdo šele leta ali ved pozneje. Gornje je častnik David Scher, ki je po poldržem letu bojev na jugozapadnem Pacifiku dobil priložnost priti domov pogledati svojega novorojenca. Na desni je njegova žena.

Napori za fašizem v USA pod masko boja proti birokraciji in unijam

Fašizem vsake dežele je udaril najprvo po slobodnem delavskem gibanju in ga zatržal. Postava proti unijam, ki jo je zvezni kongres po predsednikovem vetriranju dne 25. junija znova sprejel, je po izjavah vseh delavskih voditeljev fašistična da bolj biti ne more.

Fašizem vsake dežele se je razvil v prilagodju z domaćimi razmerami in delovanje zanj v Zed. državah ni izjema v tem pravilu.

Ameriški pristaši fašizma ne priznajo, da so to kar so, temveč se oglašajo za varuhu amerikanizma, za sovražnike new deala, ki nas poganja v "komunizem", za borce proti birokraciji, ki se umesava proti ljudski volji v vse sorte stvari, in za branitelje—demokracije.

Fašizem vsake dežele si pomaga z zavajanjem mase, zato da ji skrije svoje prave namene. Tako se tudi tu poslužuje enakih sredstev.

Legislature in kongres imajo namen uničiti unije predno bo vojně konec, ali jih saj tako oslabiti s postavami proti njim, da bodo po vojni brez moći.

Vojake so proti njim že zelo naščuvale. Poslužujejo se v ta namen radia, časopisja, letakov in podtalnega hujskanja.

KKK je tej reakciji v dobre pomoč z netenjem plemenskih predvodkov. Sovraštvo proti črnemu se veča. Antisemitizem je že tako napet, da lahko po prvem užigu dobi izraz v drhalskih napadih, ki za nacijskimi v Nemčiji ne bodo nič zaostajali.

Kongresni napad na Elmerja Davisa, nagajanje večine poslancev Rooseveltu, odbijanje koristnih predlogov, odpiranje vrat špekulantom in blatenje premogarjev so nekateri izmed znakov, ki nam pričajo, da bi bilo nič več kot prav, če se bi začeli rajše brigati za štiri svobodčine v svoji deželi, namesto da jih drugim obetamo, tu pa izgubljamo.

Hitler se opekel najbolj z vojno v Sovjetski uniji

PREGLED IZGUB NA OBEH STRANEH PO
DVEH LETIH VOJNE NA VZHODNI FRONTI.
GOVORICE O SEPERATNEM MIRU. — RUSI
ZELE OD ZAVEZNIKOV VEĆ AKCIJE

Najusodnejšo zmoto v svoji karijeri je Hitler storil, ko se je odločil prelomiti paket prijetljivosti s Sovjetsko unijo in jo napasti. Letošnjega 22. junija, ko je minilo dve leti, od kar je udaril v Rusijo, si je bržkone znova predstavljal, kako se je ukanal.

Splahneli upi

Načrt za invazijo si je dobro zasnoval. Svoj blitzkrieg, ki se mu je tako sijajno posrečil v Franciji in v vseh drugih deželah, ki jih je napadel, je pritel na sovjetskih mejah s skoro vso nemško oboroženo silo. Posel je v boj za uničenje "boljševiških barbarov" dve sto svojih najboljših infanterijskih divizij in dvajset strojnih ali oklopnih, ki naj opravijo svoje delo najmanj v šestih tednih.

Na 7. novembra 1941, ki je obletnica boljševiške revolucije, je mislil biti že v Moskvi in svetu svečano oznaniti konec komunizma in Sovjetske unije. Bil je že blizu, a okupirati je ni mogel. Sedaj je od nje precej dalj kot pa je bil po petih mesecih svoje vojne v Rusiji.

Na 7. novembra 1941, ki je obletnica boljševiške revolucije, je mislil biti že v Moskvi in svetu svečano oznaniti konec komunizma in Sovjetske unije. Bil je že blizu, a okupirati je ni mogel. Sedaj je od nje precej dalj kot pa je bil po petih mesecih svoje vojne v Rusiji.

Ne Moskve, ne Leningrada ni mogel vzeti, pri Stalingradu, o katerem je bahovo rekel, da ga bodo Nemci vsak čas okupirali, pa je doživel največji poraz v tej vojni. V svojih računih in načrtih za zlom Rusije se je temeljito ukanal in si tem tudi zapečatil svojo usodo.

Nemška armada še mogočna A vzliz temu, da se mu je načrt za poraz Sovjetske unije izjavil, in da so njegove izgube v dvoletni vojni na vzhodni fronti bile ogromne, je nemška armada še vedno mogočna in njena glavna sila je na ruskih bojiščih. Ponekod je zagospodrena v Rusiji 700 milij daleč od nemške meje. Dasi je bila ruska ofenziva zadnjo zimo zelo uspešna, je Ukrajina večinoma še zmerom pod nemško okupacijo. Nad 55 tisoč kv. milij najrodomitev sovjetske zemlje je pod Nemci. Bo-

Izgredi v Detroitu, v Los Angelesu, Philadelphia, v Beaufortu, Tex., in drugje opozarjajo, kaj še lahko pričakujemo, ko bo vojne konec in bo manjkal dela, ne pa delavcev, kakor sedaj.

Plemenska sovraštva, kakršna so si dala duška v Detroitu, niso samo v tem velemestu motorne industrije, nego razpasena več ali manj v vseh drugih ameriških mestih, v prvi vrsti proti črnemu, čedalju, bolj tudi proti Židom, proti Japoncem, Mehikancem in proti tujerodcem sploh.

V Nemčiji še norčujejo, kako Amerika moralizira o štirih svobodčinah in obljublja izvojevati svobodo ljudem vseh polti, ne vidi pa, kaj se godi na njenem dvorišču.

V izgredih v Detroitu je bilo 34 ubitih — večinoma vasi črnci — 227 nevarno ranjenih,

SPOR V ALŽIRU V ZNAMENJU RAZREDNIH INTERESOV

"Trud", glasilo sovjetskih strokovnih unij, je objavil članek o sporu med francoskimi generali in Afriki, med katerimi spletarjo ameriški in angleški krogi, sovjetska vlada pa je stala doslej bolj ob strani. Ni pa nobenkrat skrivala, da so njene simpatije z generalom Charlesom de Gaulleom, prvič ker je on zdržema v borbi z Nemčijo, in drugič, ker so v njegovem gibanju borbenih Francozov tudi komunisti, socialisti in sploh vse francosko delavsko gibanje, čeprav de Gaulle kot politik ni noben na prednjak.

S tem, da se je "Trud" izkrel zanj s posebnim člankom, je to namig vladu v Washingtonu in v Londonu, da v Mo-

skvi nimajo radi ameriškega angleškega flirtanja s francoskimi reakcionarji v Alžiriji, oziroma v francoski Afriki sploh, ker je vendar znano, da so bili Darlan in njegovi padšči zaveznički Hitlerja, sovražniki Sovjetske unije, pa tudi Anglije, a sedaj pa se jih ščiti, menda v namenom, da se otme francosko reakcijo in njen kapitalistični sistem, kadar Hitler pada.

"Trud" je s tem storil dobro poteko, ker je reakcionarjem v Washingtonu in Londonu s svojim člankom neposredno pokazal, da Sovjetska unija ni brezbrizna za stvari, ki jih drugi uganjajo pred njenim pragom.

Ameriški kapitalistični tisk

tisoče pa pretepenih in okrog 1,600 arretiranih. Med slednjimi je 85 odstotkov črncev, iz česar bi človek sklepal, da so oni glavni zlikovci, ali pa je bila policija in vojaška oblast prisstranska.

Vsled izgredov je bilo v detroitski industriji izgubljenih nad en milijon delovnih ur, česar pa kapitalistično časopisje ne poudarja, drlo pa bi se na vse grlo, če bi se izgubilo toliko časa valed stavke. Tisoče delavcev je namreč ostalo z dela, posebno črncev.

Zamorska naselbina v Detroitu je bila mnogo let majna. Leta 1916 je štela okrog 8,000 oseb, potem pa začela naraščati, tako da je sedaj v Detroitu že 85,000 črncev.

V času prejemanje vojne (leta 1919) so se dogodili največji izgredi proti črnemu v Chicahu

gu, v katerih je bilo ubitih 23 črncev in 15 belokozcev. Izolirani izgredi so se dogajali tudi pozneje, a sedaj je napetost splošna.

Vzroki so stare južnjaške mržnje proti črnemu, in pa a-

gresivnost črncev, ki so v politiki in v svojih organizacijah čedalje bolj delovni in bojeviti v svojih zahtevah, da naj se jim osvoboditi iz podložitve in manjvrednosti, priznati tudi v praksi, ne samo v proklamaciji na papirju.

Zahtevajo, da se naj se jih v južnih državah osvobodi volilnega davka, hočajo enakopravnost v vojni mornarici, v vladnih uradih, v zakonodajah in drugod, kjer se jih odriva in prepehava semint.

Petnajst milijonov jih je v tej deželi, pa so v zakonodajah skoraj povsod brez zastop-

Ameriške izgube na bojiščih znašajo dosedaj 90,860 mož

Poročilo vojnega in mornaričnega oddelka z dne 24. junija pravi, da znašajo ameriške izgube na vseh bojiščih dosedaj 90,860 mož. Izmed teh jih je bilo 15,132 ubitih, ali pa podleglo valed ran.

Izgube kopne armade znašajo 63,958 mož, mornarične pa 26,902.

Izgube kopne armade se dele: 7,528 vojakov ubitih, 17,128 ranjenih, 22,687 pogrešanih in 16,615 ujetih.

Mornarične izgube so 7,604 ubitih, 4,732 ranjenih, 11,010 pogrešanih in 3,556 ujetih.

Največje izgube so bile na Filipinih, namreč 31,610 mož, in na drugem mestu v Afriki, kjer so znašale 18,738, v Aziji 291, na centralnem Pacifiku 741, v Evropi 2,890, na bližnjem vzhodu 462, v latinški Ameriki 37, v Severni Ameriki, včasih otoka Aleutians in Greenland 2,324, na južnem Pacifiku, včasih Guadalcanal 2,023, in na jugozapadnem Pacifiku 4,842.

Ameriške izgube v Evropi se znašajo največ na letalce in nekaj na mornarico, ki operira v evropskih vodah.

V primeru z velikostjo naše armade, mornarice in letalstva, in upoštevajoč ogromen obseg vojne, so ameriške izgube razmeroma majhne, posebno če se odsteje število padlih, ranjenih in ujetih na Filipinih. V vojni smo nad podpolno leto.

Rusi, ki so v vojni pol leta dalj, so izgubili po lastnem priznanju blizu pet milijonov mož.

Aeroplanska produkcija narašča

Meseča maja je bilo izdelanih v tej deželi 7,200 bojnih letal ali več kot se katerikoli mesec poprej. Računajo, da bo ta rekord prekoračen v vseh naslednjih mesecih.

Si že dolgo prizadeva prikazati ameriškega ljubljenca generala Girauda za junaka, generala de Gaulle pa za navadnega krenka, ki Francozom ovira pot v slogl.

Ako se bo de Gaulle držal, bo moral tudi ameriški state department popustiti v svojih načrtih za "demokratiziranje" Francije. A kakor se je stvar razvijala doslej, je zmagoval toliko, da se je tudi London skopljal nad de Gaulleom.

Francija mora dobiti demokracijo, pravijo vsi — a je ne bo nikdar dobita s takto, kakršno ameriško in angleško vnanje in notranje sile sedaj uganjajo v Alžiru.

Zvezni kongres v odsevu sodobne reakcije

UNIJE SAME KRIJE SEDANJEGA POLOZAJA. — J. L. LEWIS VELIKO PO KRIVEM NAPADAN. — FAŠISTIČNE NAREDBE V ZNAMENJU SLEPILA, DA DELAVCI OVIRajo VOJNE NAPORE

stranke, ki je s tem glasoval, nismo jasno izrazila, da so njeni simpatije na strani izkoriscenje, je udarec bil namejno ne njemu, ampak unjam in socialnim zakonom.

On si skoro pomagati ni mogel z drugim kot vetrirati ta fašistični zakon. Ves čas se oglaša za zagovornika ljudskih pravic in demokracije! Kako bi mogel kar naenkrat podpisati in odobriti postavo, ki ni napram delavstvu v tej demokratični deželi nič boljša, pač pa prav tako reakcionarna v svojem bistvu, kakršne so brez hinavčine uveljavile fašistične dežele, med njimi Italija, Nemčija in Španija.

A kongresniki, ki so bili v zadnji volilni kampanji vsi "prijetniki delavstva", so razumeli želje svojih korporacijskih bossov in se zakleni, da se mora unjam, katere "ovirajo" vojno produkcijo in "ogrožajo" demokracijo, napraviti konč. Resnica je, da četudi je dobil klofuto celo od svoje lastne

(Nadaljevanje na 5. strani.)

Sčem se naj v teh časih ukvarjajo klubi JSZ?

Nemoglo eden ali drugi vpraša, kakšnih aktivnosti se naj naši klubi sedaj oprimejo, da se otmo zustoja in pasivnosti?

Odgovor je, da imajo dela obilo posebno sedaj, ko mora še celo konservativno unijsko gibanje plavati proti tokom in se otepati udarcev rasote reakcije.

Predvsem je naprednim delavcem potrebno vedeti, da je nevarnost fašizma v tej deželi velika tudi če fašistične dežele v Evropi še tako porazimo.

Družič, potrebno je nam razumeti, da sedaj vojna ni zgolj borba med fašizmom in demokracijo, in da sploh ni nastala radi tega ne v eni ne v drugi deželi.

Stara socialistična ugotovitev, da vojne v moderni dobi nastajajo vsled imperializma in kapitalizma, je sedaj prav tako resnična kakor je bila. Dokaz temu je tudi silna briga ameriškega in angleškega kapitalizma, da ko nastane mir, se ga uredi tako, da postane kapitalistični sistem zavarovan z vseh strani. Prav radi tega se je na Sovjetsko unijo toliko pritiskalo, da je obljuhila prenehati s podpiranjem razredne borbe v tujih deželah.

Kadar nastane mir, bodo razne relifie in narodnostne politične akcije zatonile kakor so po prejšnji vojni, socialistično gibanje pa ostane. Oholost ameriške reakcije nam priča, kako potrebno bi bilo že sedaj, da se unijsko gibanje zdrami in zapade, da če hoče naprej, okoli želi v zakonodajah kaj vpliva, se mora organizirati tudi politično in sprejeti socialistični program.

Slovenski socialistični delavci so v delavskih kampanjah veliko pomagali v prošlosti in bodo v bodoče. Tudi v boju za osvoboditev slovenskega naroda in v borbi za pravično ureditev jugoslovenskega in drugih vprašanj imajo vso priložnost delovati kot socialisti, ker če socialistične ideje po vojni ne bodo upoštevane, ne bo bodoči mir nič bolj pravičen in nova vojna nevarnost nič manjša kakor po prejšnji svetovni krvavi drami. Vrh tega imamo več kot dovolj priložnosti odbijati vplive slovenskih nazadnjakov. To posebno je eno tistih nolog, ki je ne bo nihče vrnil, ako jo mi ne bomo. Klubi JSZ so nam torej potrebeni kakor nekoč. Ohranimo si jih, kjer je to ložje kot pa jih zn

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaia Jugoslovenska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

NAROCNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75; za četrt leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglaši morajo biti na načem uradu najpozneje do pondeljka po polnem za priobčitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor.....Frank Zaits
Business Manager.....Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864

Socialistična "zla" se uresničujejo, toda brez – socializma!

Socialistični tednik Reading Labor Advocate pravi, da se uresničujejo vsa tista zla, ki so jih sovražniki socializma prekovali, da se dogode, če pride socializem v veljavno. Ugotavlja, da posebno s sprejemom Smithove-Connallyeve protidelavske postave je ustvarjen temelj za odvzemjanje svobodščin, o katerih se naši nasprotniki trdili, da jih bo socializem zatr.

Argumentirali so, da bo socializem uničil svobodno tekmovalje v trgovini, obrti in industriji.

Socializma nimamo, pa se je le dogodilo, da se mora ves trgovski in industrialni svet ravnavati po navodilih, prodajati in kupovati po vladnih naredbah, in računati cene, ki jim jih ona določa.

Naši nasprotniki so vedno pravili, da bo socializem uničil male trgovce in obrtnike, ves srednji razred pa potisnil med proletariat. Sedaj vidimo na vseh koncih in krajih zapiranje trgovin in obrtnikov, ker ne morejo tekmovati z monopolimi in vztrajati ob kupu vladnih regulacij. Stotisoč teh članov takozvenega srednjega sloja je moralno med proletariat.

Delavcem so pripovedovali, da će se odločijo za socializem, jim bo vzeta svoboda za izboljšanje življenjskih razmer, plače jim bo regulirala vlada in bodo le tolikšne kakor jih bo ona dovolila.

Socializma ni, a plače delavcev so "zamrznjene" in zahtevne unij za koncesije v boju zoper draginjo se oglaša v kongresu, v časopisu in v radiu za skoro "veleizdajo".

Zenskam so pravili: "Če pride socializem, vam bo razdril domove in skvaril otroke."

A sedaj silijo celo matere v industrijo — tudi na vsa tista dela, ki se jih je dosedaj smatralo, da niso za ženske. Sociologi, sodniki in drugi, ki se ukvarjajo s socialnimi problemi, pa se pritožujejo nad mladino, ki se pogreza v pokvarjenost.

"Pod socializmom bo ljudstvu ukazano, kako naj se oblači, kaj naj je, in koliko."

Socializma nimamo, a regulacije, o kakršnih so rekli, da se dogode edino če pride socializem, so tu v še vse slabši obliki kot pa so nas znjimi stražili, da se dogode pod socializmom.

"Pod socializmom bodo postali vsi ljudje navadni tlačani. Vsakdo bo moral delati kjer mu bo ukazano."

Socializma ni, a milijone delavcev je "primrznjenih" v službe v kakršnih so. Ne smejo jih menjati, razen s posebnim dovoljenjem merodajne oblasti.

Vse, kar so pravili, da se dogodi slabega pod socializmom, se je uresničilo brez socializma.

Toda nišo pa uveljavili ne ene dobre strani, ki jih bi socialisti izvedli, ako bi prišli do moči.

Socialisti bi socializirali bogastva, a sedanja družba pa je le delavce socializirala izkorisčevalcem v korist.

Socialisti bi iztrebili korupcijo, izčemanje in izkorisčanje tem, da bi odpravili vzroke. Vse to je sedanjih uredbi uspev kot zmerom, v marsičem se bolj ko prej. Skandali in goljufije so dnevnina novica, a vladajoči sistem kaže le na organizirane delavce, kakor da so oni tatovi in razbojniki, ne pa koristen sloj človeške družbe.

Socialisti bi ustvarili sistem izobilja, sedanja družba pa misli samo na dobicek in neguje sistem pomanjkanja, da se profitov ne spravi v nevarnost. Le v skrajni potrebi — kot na primer sedaj vsled vojne — ji produkcije ni nikoli dovolj. Delavce zmerja, češ, da se ne naganjajo zadosti, prej pa jih je zmerjala s postopači, ker ni imela dela zanje.

Socializem bi ustvaril vzajemnost med narodi in delal bi vsi v skupno dobro, a v sistemu kakršen je morajo klati drug drugač in živeti v bedi.

Pristasi sedanjega sistema so storili vse v svoji moči, da bi oblastili propagatorje socializma in med maso osmešili njihove ideje. Marsikje po svetu so jih zatrali. Propagiranje mednarodnega socializma je v njih postalo zločin. Ljudstva pa, ki so se pustila zavesti protisocialistični gonji, trpe krute posledice.

Ali se bodo saj iz sedanja svetovne tragedije kaj naučili in dala slovo uredbi, v kateri se ščiti le sistem izkorisčanja in socializiranje ljudstva se uvaja kapitalizmu v korist?

Ali bodo spoznala, da se vse uredbe kujejo s stališča obnovitvenih sistem profitarstva, neglede na splošne ljudske koristi?

Reakcija vseh vrst je maso strašila, kaj vse hudega se ji dogodi pod socializmom. Pustila se je preslepiti, in niti sedaj se še ne zaveda, da jo tepe gorje vojne, razdejanje in zasušenje zato, ker je odklonila socializem.

Ako bodo ljudstva po tej vojni spet sledila kapitalističnim frazam in dovolila, da sistem izkorisčanja, grabežstva in pohepla po osvajanjih drugih dežel ostane v veljavni, bo bodoči mir spet le premirje za priprave v tretjo svetovno vojno.



WINSTON CHURCHILL ne samo veliko potuje, nego studira, konferira in strati osišče z invazijami. Ko je bil pred nekaj tedni v Ameriki, in nato v Afriki, pa menda je marsikje, je bila njegova brigava kovnje vojne strategije. Pa tudi na politično on nikoli ne pozabi. Gornja je njegova slika, ko se je ustavil z svojo zadnjega obiska pri Rooseveltu v severni Afriki. Z njim so na posvetovanju angleški minister vnašnjih zadev Anthony Eden (na lev), angleški poveljniki, admirali in razni drugi večaki.

SKUPNI ODBOR AMERIŠKIH JUGOSLOVANOV USTANOVLJEN

Uradno poročilo s konference v Pittsburghu

Dne 19. in 20. junija se je v Pittsburghu, Pa., skupna konferenca Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki so bili zastopniki posameznih narodnih skupin.

Za skupno sodelovanje so sprejeli sledečo izjavo:

V smislu soglasno izraženih želja in sklepov Ameriško-hrvatskega kongresa, Slovenskega narodnega kongresa in srbskega Vidovdanskoga kongresa so se 19. junija 1943 sestali v Pittsburghu, Pa., delegati vseh treh narodnih odborov in osnovali ZEDINJENI ODBOR AMERIŠKIH SRBOV, HRVATOV IN SLOVENCEV.

V odboru so prišli:

Od Hrvatov: Zlatko Baloković, Ivan Butkovich, Ivan Lađetić, Petar Radić in Toni Majerić.

Od Srbov: Žarko Bunčić, Djordje Kovačević, Mirko Marković, Rev. Strahinja Matetić in Rev. Vojislav Gačinović.

Od Slovencev: Louis Adamic, Etbin Kristan, Vincent Cainkar, Mirko Kuhel in Jano N. Rogelj.

Ta odbor se more v potrebi ali času razširiti ali reorganizirati.

Odbor je izvolil za predsednika Louisa Adamicja, za podpredsednike Zlatko Balokovića, Žarka Bunčića in Etbina Kristana; za tajnike Petra Radića, Mirka Markovića in Janka N. Roglja.

Po temeljiti razpravi je konferenca naložila izvoljenemu odboru, da z vsemi močmi krepi edinstvo naših treh bratovskih narodov in pobjiva vsak poizkus ceplitev in razdirjanja, ki bi korigirali edino silam osišča.

V teku razprave je konferenca določila temeljna načela, na podlagi katerih bo odbor izdal izjavo o ciljih in nalogah bodočega dela.

Konferenca je izrazila globoko občudovanje junakaških dejancev in neprimernih žrtev srbskih, hrvatskih in slovenskih borcev za svobodo. Delegati so prepričani, da bo junakski boj narodne osvobodilne vojske ustvaril podlago za novo Jugoslavijo, v kateri bodo Srbi, Hrvati in Slovenci življali v svobodi enake pravice in imeli enake dolžnosti. Kadar se bolgarski narod reši sedanjih pijač, bo tudi on dobro došel v tej bratiski in demokratični skupnosti.

V smislu izvrševanja sklepov vseh treh kongresov na glas konferenca, da morajo amerikanski Jugoslovani skupno z vsem ameriškim narodom upreti vse moči za čim hitrejšo popolno zmago Amerike in

njenih zaveznikov nad barbariskimi sovražniki človeštva.

Edino ta zmaga mora primeti človeštvo svobodo in ustvariti nov svet enakosti in bratstva. Zato izreka ta konferenca, da bodo ameriški Jugoslovani odločno pobijali vse potekopljeni v skritih pristašev naci-fašizma, ki se v smrtnem strahu oprijema najpodlejših sredstev, da bi uzel svojemu neizognibnu paginu. V tej borbi do končne zmage bodo ameriški državljanji hrvatskega, slovenskega in srbskega porekla sledili svojemu predsedniku in vrhovnemu poveljniku, Franklinu D. Rooseveltu.

Tajništvo odbora:

Petar Radić,
Mirko Marković,
Janko N. Rogelj.

Zedinjeni odbor ameriških Srbov, Hrvatov in Slovencev je poslal iz svoje konference sledeče brzovajke, ki se glasijo v angleščini:

Louis Adamic
Milford
New Jersey

We have formed today United Committee of American Yugoslavs and are very glad to greet you as its first president.

Zlatko Baloković
Zarko Buncic
Etbin Kristan

DeWitt Poole
Office of Strategic Services
Washington, D. C.

The today formed United Committee of Americans of Croat, Serbian and Slovene descent express their appreciation of your interest in the problems both of Americans of Yugoslav descent, and their brothers in Europe.

Zlatko Baloković
Zarko Buncic
Etbin Kristan

Sumner Welles
State Department
Washington, D. C.

For the first time the duly elected delegates of the American Croatian Congress, of Serbian Vidovdan Congress and the Slovenian American National Council met today to create a United Committee to cement unity and so even more effectively to contribute to victory of our beloved new homeland and to liberation of our brothers in Yugoslavia and all other enslaved peoples of the world.

Zlatko Baloković
Zarko Buncic
Etbin Kristan

Franklin Delano Roosevelt
White House
Washington, D. C.

Fulfilling the pledges made at the respective Congresses of the American Croats, Serbs and Slovenes the duly elected delegates of those groups met today at Pittsburgh and created a United Committee to foster unity so better to serve democracy. We are sending the expression of highest esteem to you, our President and Commander-in-Chief.

Zlatko Balokovic
Zarko Buncic
Etbin Kristan

Elmer Davis
Office of War Information
Washington, D. C.

The United Committee of the American Serbs, Croats and Slovenes at their first meeting at Pittsburgh resolved to express their appreciation and gratitude for your letter addressed to the President of the Serb National Federation which will be of greatest value in furthering the unity among Americans of Yugoslav descent and their brothers in Europe.

Zlatko Balokovic
Zarko Buncic
Etbin Kristan

Anton Wencel opustil
mlekarstvo obrt

Znani slovenski rojak Anton Wencel, ki je mnogo let obratoval mlekarino in jo razvил v precejšnje podjetje, je to obrt nedavno prodal veliki tvrdki Bowman.

Wencel je bil včasi telovadni instrktor v bivšem slovenskem Sokolu in tudi delovan v nekaterih drugih skupinah. V razvijanju svojega mlekarstva podjetja, ki ga je prvotno ustanovil Frank Grill, pa je druge aktivnosti/večinoma očitno.

Mnogim slovenskim družinam v tem mestu so prinašali mleko Wencelovi razvajevalci. Svoje podjetje je opustil vseled slabega zdravja in pa ker se mu je naporno delo vseled vojnih regulacij in drugih okoliščin s tem v zvezi večalo tako, da ga ni mogel več zmanjšati. Tako poroča "A. S."

LISTNICA UREDNIŠTVA

Zapisnik waukeganske konference Prosvetne maticice in JSZ se tudi v tej številki ni dobro prostora.

Enako niso dobili prostora dopis Franka Barbiča o problemu črncev, notice Johna Chamazaria in dopis Ed. Tomischa. Vse to bo objavljeno v prihodnji številki.

Z ničemer ne koristite Proletarca bolj kakor z pridobivanjem novih naročnikov.

JOŠKO OVEN:

RAZGOVORI

Premogarska kriza, plemenki boji in Detroitu in Texasu, nerešeno francosko vprašanje v Alžiru in postopno drobljenje Nemčije in Italije — to so bili glavni predmeti za napovedovanje dnevnega časopisa v minih dneh.

Naskoka na evropski kontinent, ko to pišem, še ni bilo. A napetost je velika in pričakujejo ga.

Zadeva premogarjev

Unija premogarjev je svoj spor glede zvišanja plač odložila sedaj do jeseni. Da bi s tem izidom nihče zadovoljen, je jasno. In da se je s premogarji zelo robato postopalo in da je vladni vojni delavski odbor (War Labor Board) ravnal v obravnavanju tega problema zelo nepristransko, je tudi znano. Isto se lahko reče o vladah v celoti.

Ako je v sedanji draginji bil splet, ki upravičen do zvišanja plače, so to premogarji. Oblastno postopanje WLB me ne priznava. Način, s katereim je pomagal meščansku časopisu grditi unijo in premogarjev kot da so nekaj petokolonci, meče na privatne interese zelo slabo luč. Ker ruderji zahtevajo po \$7.50 na dan za svoje dele, se jih predstavlja, kot da hočete umikati svojo delo in da ogrožajo našo armado na bojiščih. Ob dolžili so jih, da podpirajo oseščice, a lastniki premogovinskih industrijev pa so kajpada očitno organizirali v šestih letih 700.000 fanatičnih moških privržencev, in akot k njih doštejemo še družine, pospremo pet novih članov in ti so si naložili za svojo naloge dobiti nadaljnih pet. Tako so po tem osmiku organizirali v šestih letih 700.000 fanatičnih moških privržencev, in akot k njih doštejemo še družine, pospremo pet novih članov in ti so si naložili za svojo naloge dobiti nadaljnih pet. Tako so po tem osmiku organizirali v šestih letih 700.000 fanatičnih moških privržencev, in akot k njih doštejemo še družine, pospremo pet novih članov in ti so si naložili za svojo naloge dobiti nadaljnih pet. Tako so po tem osm

• KRITIČNA MNENJA, POREČILA IN RAZPRAVE •

KOMENTARJI

Gl. odbor ABZ je pred tedni predlagal, da se naj prihodnja konvencija vrši v Chicagu na mestu v Rock Springsu, ki ga določila prejšnja konvencija. Predlog za spremembo je priporočal posebno tajnik Anton Zbašnik, ki je poudarjal, da je transportacija vsled vojni zelo obremenjena, delavnec priporočajo, da naj ne izostajajo z dela in vrh tega je treba upoštavati, da bi predlagana sprememba konvenčenja s sedeža koristila blagajni. Vzlio tem izvajanjem pa je bilo proti predlogu veliko ugovaranja. Samo 2,277 članov se je udeležilo glasovanja, izmed njih 1,111 za predlog in 1,166 proti. Rock Springs je torej ponovno zmagal, a večina janž je bila le 55 glasov. Za premestitev je bilo 70 držav, proti pa 61; v petih državah je bilo oddanih za in proti enako število glasov. 37 držav se glasovanja ni udeležilo. Eno je priporočalo, da naj konvencijo odloži do konca vojne.

Predsednik Roosevelt in kongres se "gledata pisano", dasimajo v obema zbornicama demokratije večino. A mnogo demokratov v senatu in v nižji zbornici si demokracijo predstavlja drugače kakor pa si jo Roosevelt, pa mu nagrajajo, ovirajo njegovo notranjo politiko in trebijo iz administracije zadnje ostanke "new deal".

Am. Domovina je glavno glasilo akcije slovenskih župnih za takojšnjo pomoč staremu kraju. Zato Proletarcu zelo zameri, ker ji nasprotuje. Očita mu, da je en vzrok njevega (Proletarcevega) napadanja "gonja proti veri, drugi pa, ker ne bo za Proletarca absolutno nobene prilike, da bi se kdaj vsedel k tej skledi." Tisti članek je James Debevec ali kdor že takole zapisal: "Dozdaj se je izkazala še vsaka akcija ameriških Slovencev, ki jo je napadal Proletar, kot prava, in vsaka, za katero se je zavzemal, kot polomija."

Največja polomija je bila slovenska liga, jugoslovansko vijeće in druge take akcije, za katero je lomila kopja Ameriška domovina. Bilo je še mnogo drugih, za katerimi je šla čez drn in strn v — polomije. Njena trditev, da je Proletarec zoper akcije slovenskih župnih vsled svoje gonje "proti veri", je iz trte izvita. Saj Ambrožič in Grdin vendar ne predigata za vero, nego zbirata dolarje, da z njima kupita lire! Kaj ima to z vero opraviti?

Ruth Mitchell se je potegnila v bran Srbovra z dolgim odprtim pismom Elmerju Da-



ALI SE BODO KRUSNE LINIJE PONAVLJALE TUDI V AMERIKI? Dogodile so se že pred mesicami, pred prodajalnami obuvali in se marsikje. Obetajo nam, da to je nič ni. Davki bodo večji, manj denarja v torbičkah gospodinj, in večje procesije pred prodajalnami. Gornje je slika pred neko prodajalno obuvali v New Yorku.

solutijo, v kateri obsojajo ne samo fašizem, ampak še posebno monarhijo, ki je največ kriva fašizma v Italiji. V svoji izjavi na zaveznike apelirajo, naj ljudstvo v Italiji pomaga, da se odrese ne samo Mussolini in njegovega "osebnega režima", pač pa tudi savojske dinastije! Za demokracijo bilo zelo dobro, če bi vladni krogri v Londonu in Washingtonu take klice upoštivali. A zdi se, da monarhizmu ne preti od njih nikaka nevarnost. Od angleške monarhije se podpiranja republikanizma ne more pričakovati, lahko pa bi ga podprali ameriška vlada. A celo o njih pripovedujejo, da ne nasprotuje naporom za ustavitev novih monarhij v deželah, ki so bile do te vojne republike.

Spanija dobi kralja, če so poročila iz Berna resnična. Don Juan, sin bivšega pokojnega španskega kralja Alfonza XIII. je baje dogovor z generalom Francom še sklenil z odobritvijo cerkve v Španiji, ki ves čas deluje za obnovitev monarhije, in drugih rojalistov. Pravijo, da je ideji za obnovitev španske monarhije zelo naklonjen tudi Vatikan, angleška vlada in tudi ameriška vlada bi to spremembu takoj priznala. Fašizem seveda ostane, le dinastijo se mu doda, kar je imenoval fašizem v Italiji. Spanci bodo torej morali z borbo za svobodo, proti kapitalizmu, reakciji in za republiko, kadar jim bo to mogoče, pričeti zopet od kraja. Slabota Španske republike je, da nimajo niti v demokratičnih deželah nobene opore. Saj je še takrat, ko so bili na vladu in se je ves evropski fašizem zakljal proti njim, niso imeli.

Nemeč Helmut Leiner je načinsku sabotažniku, ki je s svojimi tovarši prišel v to deželo na svojo zločinsko misijo v podmornici, izmenjal dva bankovca po \$50. Bil je obtožen veleizdaje in dne 25. junija obsojen na 18 let ječe. Skoda, ker se oblast ne ravna po tem merilu tudi v boju zoper naciske propagandiste, ki so storili demokraciji še veliko več škode kakor pa kak mali Leiner.

Clare Boothe Luce je dne 24. junija napravila v Kongresu veliko "rabuko" s trditvijo, da Roosevelt sploh nima vnašanje politike, temveč ubogljivo sledi angleški. V slučaju francoske Afrike je bolj res, da mora Churchill slediti Rooseveltu, ne on njemu. V svojem pikremu govoru je izjavila, da je bil Roosevelt do leta 1937 največji izolacionist, in da je še celo leta 1940 v volilni kampanji srečano izjavljal, da ne bo nikoli noben ameriški vojak poslat bojevati se v tuje dežele. To, da je javno odobril Chamberlainovo apizarno v Monaku, je vsem dobro znano, pravi kongresnica Luce. Bil je brezbržen za dogodke v Aziji in propagiral neutralnost te dežele. Še leta 1940 je obljubil, da se Zed. države ne bodo zapletle v vojno izven zapadne atmosfere. Rooseveltovi zagovorniki so njene argumente pobijali, a ona je vztrajala, da so navedene trditve dokazane in opozicija proti Rooseveltu ji je živahnoploška. Ta ali oni Rooseveltova pristaši bi jih lahko rekeli, da tudi republikanska stranka nima nobene dosledne vnanje politike. Obe sta bili za "nevratal-

nost", obe sta molčali, ko je fašizem zadavil špansko republiko, nobena ni protestirala, ko smo Japansko zalagali z želozom, oljem in drugimi potrebčinami, da je lahko napadla Kitajsko in se oborožila za vojno proti nam. Nobena se ni zgražala ob nacijskem napadu na Sovjetsko unijo in mnogi so javno izražali, da ji privoščijo poraz. Ob fašističnem napadu na avstrijsko republiko in njenem delavskem gibanju se ni nobena vznemirjala. Napram Mussoliniju in njegovim politikam je bila ta dejela z obema strankama vred prijetja, Peter ima v Londonu in v Zed. državah ter v Kanadi dovolj brezposelnih srbskih, hrvatskih in nekaj slovenskih politikov, ki porteljejo s plačami vred z veseljem sprejemajo. Ni pa verjetno, da je novo vlogo spravil spore glede jugoslovanske preuredbine in boj med Hrvati in Srbji kaj bližje rešitvi kot so bili pod prejšnjimi vladami.

Reorganizirati kako vladu ni težko. Peter ima v Londonu in v Zed. državah ter v Kanadi dovolj brezposelnih srbskih, hrvatskih in nekaj slovenskih politikov, ki porteljejo s plačami vred z veseljem sprejemajo. Ni pa verjetno, da je novo vlogo spravil spore glede jugoslovanske preuredbine in boj med Hrvati in Srbji kaj bližje rešitvi kot so bili pod prejšnjimi vladami.

Razredni interesi delodajalcev so v vseh zakonodajah dobra začiteni. V Illinoiski legislaturi je bila predložena postava, ki določa, da se mora ženskam za enako delo plačati enako kakor moškim. Nasproti so argumentirali, da će se jo sprejme, bo industrija bežala iz Illinoisa v tiste države, ki ne bi imale take postave. Torej naj se dovoli ženske izkorisčati brez začite zato, da industrija ostane v naši državi.

Zastopnica Maud Peffer se je tudi umešala v razpravo o predlogi v Springfieldu in protipredlagala, da naj se sprejme postavo, ki bi dočakala, da se mora moškim plačati za enako delo toliko kakor ženskam. To je bil njen trik v korist izkorisčevalcev. Značilno, da se ga je poslužila ženska, ki je v volilni kampanji obljubila, da se bo v legislaturi potegovala posebno za ženske pravice. Ko so jo vprašali, kaj njen predlog sploh pomeni, je rekla, da je njen besedilo dovolj jasno. In je res. Ostalo bi po starem, ker njen predlog ne pomeni ničesar drugače kot da ubije z njim tisto, kar bi ženskam utegnilo koristiti. Moški itak dobivajo "za enako delo" toliko kot ženske in nikjer v njeni predlogi ni rečeno, da se jim ne sme plačevati več kakor njim.

O premagarjih, agitaciji itd. Springfield, III. — Kot torej razvidno iz naznanih, se prične s 1. julijem agitacija za pridobitev tisoč novih naročnikov Proletarca. Sem naročnik tega lista že 31 let, ga vsa ta leta tudi čital in želim, da si ga ohranimo. O agitaciji za Proletarca smo razpravljali na klubovih sejih in se zavzeli v Springfieldu storiti zanj kolikor mogoče. To je, da mu dobimo novih naročnikov, da ohranimo stare in da delamo za tiskovni sklad.

Proletarci je list, ki uči in poroča o socialnih in političnih dogodkih resnicu, in se ne ozira na klice dolarskih patriотов, da naj močimo s svojih težavah in zakrivamo zmešnjavo, v kateri živimo.

Zelo dobro je Proletarci predložil položaj premagar-

jev in njihove zahteve za zboljšanje življenskih razmer, dočim je skoro ves drugi tisk prikazoval kopače premoga kot nekafe zarotnike zoper vladu in celo za pomagače osicu.

Dne 1. aprila je potekla naša pogodba z operatorji, pa niso hoteli pristati v zahtevo unije za zvišanje mezde rudarjem, in tako se je začelo, nekoliko pod pretev bojnih potreb, nekaj vsled političnih bitk na obeh straneh, da že nad tri mesece ne vemo pričem smo, ker pogodbe ni več, in na delo smo bili znova poslani pogojno, ako bo rove vlaada obratovala in tako naprej. Zvišanja mezde ni, govorijo si cer na nekakem kvodru priboljška na dan, a situacija, kar se naših zahtev tiče, je tam kar kor je bila 1. aprila.

Povsod se govori, da le Lewis je vsega kriv, kar ni res. On ima svoje hibe, uganja morda kaprice, a ob enem mora izpolnjevati naloge, ki mu jih je dala unija. Čemu bi potem takem le po njemu tolkl!

Veliko se je besedičilo o zahtevi unije, da se naj premagarje odškoduje tudi "za pot na siah in s sichta". Mnogi listi, ki so našim zahtevom sovražni, so za zahtevo tolmačili tako kakor da hočejo biti rudarji plačani za pot od svojega praga pa do majne, v kateri delajo. To ni res. Tega niso nikdar zahtevali. Ljudje, ki ne vedo kaj so rovi, so nasedli tej dvoumnosti in se zgražali. A kar premagarji zahtevajo je plača za čas, ko stopijo v premagovnik in ko se vrnejo iz njega. Povprečno bi dobili za čas po \$1.50 na dan. Mnogi ne vedo, da je treba v marsikem kakem rovu rudarju potovati pet do šest milij, predno je na svojem kraju, kjer koplie premag. Šest milij poti po rovi tja, šest milij nazaj, predno je spet pod nebom, to je dolga pot. Delavec v tovarni izgubi morda minut ali dve, predno je na svojem mestu. A potovati milje po rovih sem in tja, brez vsake odškodnine, to ni nikakršna zabava.

Tudi dela so različna. Rovi, kjer se obratuje s stroji, potrebujejo polovico manj delavcev kot prej, a rudarji v njih pa morajo biti izurjeni in delo je izredno nevarno.

Nekaj tukajšnjih majn obratuje še po starem. Delavci v njih so odvisni od prostora, ker so plačani od količine nakopanega premoga. Ako imaš dober prostor, še nekaj zaslužiš, če pa je slab, delaš zastonji. Ako bi bil plačano za pot v rovu na svoj prostor in potem nazaj na vrh bi saj tisto dobil. Tako pa gre marsikateri dan povsem zastonji na delo.

So še druge sporne stvari, ki so problem za rudarje, a javnost o njih ničesar ne ve. Pebody Co., ki ima rove tukaj, obratuje tri s stroji in v njih delajo šest dni v tednu, a v drugih, v katerih kopljejo še po starem načinu, pa le po dani v tednu. Tu pa tam kak rov zapro "za nedolčen čas" in rudar je na cesti. Tako so razmere, a časopisje in radio pa nas slika za nekakšne uporneže.

Zato je človek vesel časopis, ki piše za delavce tudi kadar je proti njim gonja z vseh strani, in tak list je Proletarca. Podprimo ga v njegovih sedanjih kampanjih, da cilj tisoč naročnikov tudi dosež. Ne te točo, nego še več kot foliko.

Joseph Ovca.

Vojni bondi in znamke so vloga državljanov v svojo delo.

S seje kluba št. 1 JSZ. — Priredba v korist Proletarca sijajno uspela

Chicago. — Na redni seji kluba št. 1 JSZ dne 25. junija je tajnik Chas. Pogorelec postal končno poročil o izidu priredbe, ki smo jo imeli 28. marca v korist Proletarca. Delal je, da so vstopnice, ki so jih imeli člani in somišljenci v predprodaji, vse poravnane, in da znača čisti prebitek v korist Proletarca \$319.18.

Ugotovil je, da je bila to ena izmed najuspešnejših priredb vsakem oziru.

Na nji je bilo oznanjeno, da se je nabralo v knjižice za namizni prti, v prid ruskega relifa, \$545, torej se je dobio bližu devet sto dolarjev v ta dva namena.

John Rak je na tej seji poročal, da se pevski zbor Sava, kateremu predseduje, pripravlja obnoviti vaje enkrat avgusta. Udarec za zbor so kajpada največ odvzemli pevcev, ki so bili pozvani v armado, a Sava se bo potrudila ostati na pozorišču naše glasbe.

Francs Vreček, ki je zastopnik kluba v tukajšnji podružnici JPO-SS, je poročala, da znača čisti prebitek njene zadnje prireditve, ki se je vršila 30. maja, blizu tisoč dolarjev. Ta podružnica se je odločila delati tudi za SANS, torej v obema sekcijsa v pomoč staremu kraju. Njena prej omenjena prireditve se je vršila obema v podporo.

Tajnik Pogorelec je omenil našo agitacijo za list, ki se je ob 1. juliju pospešilo, in izrazil je nado, da bo dobila ta kampanja tudi v Chicagu veliko sodelovanja.

Pretičal je seznam vseh, ki so prodajali vstopnice za priredbo 28. marca, in pa koliko jih je kdo razpečal. Bilo je razveseljivo slišati, da ima klub v zlici vrvenju sedanjega časa toliko prijateljev, ki so pripomogli s to agitacijo napolnitvi dvoran v ljudje pa, ki so jih vstopnice prodali, pa zadovoljno odšli, ker priznali, da je bil spored izborni in zavzavščina pa prisrčno prijateljska.

Glede piknika se klub ni še nič odločil. Imeli smo ga vsako letno v prid Proletarcu v Willow Springsu, a sedaj so okoliščine take, da "cagamo" — boli ali ne bo, to je, bi piknik uspel, ali ne? Težave povzroča transportacija, a morda bi v zlici temu lahko uspeli, če se zavzavščimo.

Mnenje v klubu na zadnji seji je bilo, da naj se predredi kako stvar vseeno, če ne drugje, pa v Centru.

Seji je predsedoval John Rak, prejšnji pa Louis Beniger. — P. O.

Preuredba naslovov

Počna uprava želi vselej vojnih razmer pospešiti pošiljatve in zmanjšati delo in zamude s poenostavljanjem naslovov. Vsak naslov ima namreč sedaj že posebno številko, ki počne znamenu uradniku takoj pove, v katemu kraju mesta se deticnik nahaja.

Naslavljajte v skladu značilnostom naslovov. Počna uprava želi v skladu značilnostom naslovov. Vsak naslov ima namreč sedaj že posebno številko, ki počne znamenu uradniku takoj pove, v katemu kraju mesta se deticnik nahaja.

Naslavljajte v skladu značilnostom naslovov. Vsak naslov ima namreč sedaj že posebno številko, ki počne znamenu uradniku takoj pove, v katemu kraju mesta se deticnik nahaja.

Naslavljajte v skladu značilnostom naslovov. Vsak naslov ima namreč sedaj že posebno številko, ki počne znamenu uradniku takoj pove, v katemu kraju mesta se deticnik nahaja.

Naslavljajte v skladu značilnostom naslovov. Vsak naslov ima namreč sedaj že posebno številko, ki počne znamenu uradniku takoj pove, v katemu kraju mesta se deticnik nahaja.

Naslavljajte v skladu značilnostom naslovov. Vsak naslov ima namreč sedaj že posebno številko, ki počne znamenu uradniku takoj pove, v katemu kraju mesta se deticnik nahaja.

Naslavljajte v skladu značilnostom naslovov. Vsak naslov ima namreč sedaj že posebno številko, ki počne znamenu uradniku takoj pove, v katemu kraju mesta se deticnik nahaja.

Naslavljajte v skladu značilnostom naslovov. Vsak naslov ima namreč sedaj že posebno številko, ki počne znamenu uradniku takoj pove, v katemu kraju mesta se deticnik nahaja.

Naslavljajte v skladu značilnostom naslovov. Vsak naslov ima namreč sedaj že posebno številko, ki počne znamenu uradniku tak

Iz SANSovega urada

3935 W. 26th St., Chicago 23, ILL.

Važnost naših shodov

Zanimanje za naše gibanje, ki stremi za rešitvo in osvoboditev slovenskega ljudstva v stari domovini pa za osnovanje federativne in demokratične Jugoslavije kot skupne države Slovencev, Hrvatov in Srbov se poleg drugih agitacijskih pripomočkov kaj izdatno vzbuja tudi z javnimi shodi.

To nam potrjuje sledenje dejstva. V Detroitu so n. pr. imeli najprej prilici shod, ki so ga udeležili poleg številnih društvenih zastopnikov tudi drugi ljudje, in nastala je iz tistega zborovanja zelo delavna podružnica št. 1 SANS. Ta nam je poslala doslej že lepo voto \$600 ter imela dne 30. maja javni shod, ki je zelo pozivel zanimanje za našo stvar.

V Pittsburghu so imeli pred meseci javni shod, iz katerega se je porodila naša podružnica št. 3 in ravno tako se je zgodilo tudi v Rock Springsu, Wyo. Tu imajo podružnico št. 5, ki pridno deluje.

V Clevelandu so sklicali v Slovenski dom na 80. cesti zastopnike vseh društev v tamošnjem okolišu ter ustavnili našo podružnico št. 21. Kmalu nato so se zazibali naši ljudje okoli Slovenskega narodnega doma na St. Clairju, sklicali shod vseh v tej narodni hiši zborujočih društev ter ustavnili podružnico št. 39 z odborom iz 30 članov in članic. Par tednov nato se je vrnil ustavnini shod naše podružnice št. 48 v Slovenskem delavskem domu v Collinwoodu.

V La Salle tukaj v tej državi so priredili velik javni shod in nekaj dni nato se nam je prijavila od tam naša podružnica št. 49.

V Denverju so obhajali Slovenski dan z javnim shodom dne 18. aprila ter si ustavnili našo podružnico št. 50. Dobila je številko 50.

Združenja slovenska društva v New Yorku so imela Slovenski dan z javnim shodom dne 6. junija na javnem shodu, na katerem se je izbrala lepa vsota tej organizaciji v podporo, in že dve naši podružnici sta se ustavnili v Brooklynu po tistem javnem shodu.

Dne 20. junija je dr. št. 393 v Worcesterju, N. Y., sklical takoj javni shod. Na tem zborovanju so nabrali lep prispevek in vsak kos obleke, ki jo kdo mora darovati. Več o tem prihodnjem.

Minuli teden sem prejel zelo razveseljivo pismo bratov iz vzhodnega Ohioa in iz zapadne Pensylvanije. Frank Rezek je poslal za ruski relief \$20 in ob enem pismo sledenje vsebine:

"Please credit this twenty dollars donation to the Eastern Ohio and Western Pennsylvania SNPJ Federation. It isn't a great deal but every little bit is needed to alleviate the suffering of our great ally—Russia."

Hvala lepa, brat Rezek in brat pri federaciji. Denar se poslali v resnično dober namen.

Izkaz dosedaj je sledenje:

Omenjena vsota, \$20; prej nabran \$1045.85, skupaj \$1,065.85.

Semintja po Clevelandu

Vzelo je dolgo, da se je ogrelo in smo skočili takoreč iz zime kar naravnost v poletno vročino. Tako smo srečno pripradili v poletje in v "pasje dneve". Namesto pomlad smo imeli aprila in maja deževje in še v juniju ga je padlo precej v obliki nevihte, ki si je z hvalom pomagala napolnit tudi kleti z nezaželeno tekočino.

Vročina vpliva kajpada tudi na žurnaliste. V starem kraju so rekli, da pomeni vročina, ali "pasji dnevi", za časopisje dobro "kislih kumarc".

Ena takih se je izkotila nedavno iz lonca v kolone Am. domovine, ki je pripovedovala, kako so se zoper urednika Molka zarotili Cesen, Milan Medvešek in Filipič, da ga "likvidirajo". Jaka je nekomu nasledel. Naj se nikar preveč ne raduje.

Tukajšnja Slovenska dobredelna zveza je dne 18. junija izgubila urednika svojega glasila. Naši domači slovenski ljudi so poročali, da je preminul nejadne smrti, angleški listi pa, da si je sam vzel življenje.

Kaj je pokojnega Louisisa Rozmana gnalo v smrt, ni znano, a splošno mnenje je, da izmučenje vseled preoblega dela. Bil je uposlen v tovarni po 10 in več ur, bil tajnik enega največjih društev SDZ, vrh te-

ga pa še urednik glasila. Bil je ob enem zapisnikar na sejah gl. odbora in deloven tudi v splošnem.

Javni shod, ki ga je sklicalo dr. št. 393 SNPJ v Worcester, N. Y., dne 20. junija, se je dobro obnesel.

RAZGOVORI

(Nadaljevanje z 2. strani.)

ter apizarev v našem kongresu pa je ta film popolnoma v pravem.

Shod Rusiji v pozdrav

V tork 22. junija sva se zeno udeležila velike proslavljene ruskega dneva v čikaškem stadiionu. Udeležba je bila obilna, a bilo je še prostora za kakih deset tisoč ljudi. Spored je bil lep in dostojen namen priredebe. Poleg govornikov je bilo več vojaških skupin in celo čikaški župan se je udeležil in govoril. V sporedu je nastopilo med drugim 36 russkih marjanjev, sami mladi fantje, ki so s svojimi pesmimi res očarali ljudi. Program se je pričel z ameriško himno in takoj za njo z Internacionalo. Pri obema so vstali vsi navzoči. Župan Kelly in razni vojaški ter državni predstavniki so menili prvič stali ob petju Internacionala.

Predprogram, v katerem sta bila glavna govornika generalni poštar (član zvezne vlade) Frank Comerford Walker, in poznani pisatelj Maurice Hindus, kateri je nedavno dospel iz Rusije, je trajal do polnoči. Ruski relief

Bo precej sprememb. Zadnje čase so se združile vse posamezne relifne akcije v en sam takozvani "National War Fund". V njemu so vključene vse važnejše relifne akcije, med njimi tudi one narodnostnih skupin, všečki jugoslovanske. Vsote, ki se bodo nabrali v Ameriki in Kanadi, se bo delilo med te skupine.

Seve, ruski relief se vedno rad sprejme vsak prispevek in vsak kos obleke, ki jo kdo mora darovati. Več o tem prihodnjem.

Minuli teden sem prejel zelo razveseljivo pismo bratov iz vzhodnega Ohioa in iz zapadne Pensylvanije. Frank Rezek je poslal za ruski relief \$20 in ob enem pismo sledenje vsebine:

"Please credit this twenty dollars donation to the Eastern Ohio and Western Pennsylvania SNPJ Federation. It isn't a great deal but every little bit is needed to alleviate the suffering of our great ally—Russia."

Hvala lepa, brat Rezek in brat pri federaciji. Denar se poslali v resnično dober namen.

Izkaz dosedaj je sledenje:

Omenjena vsota, \$20; prej nabran \$1045.85, skupaj \$1,065.85.

Semintja po Clevelandu

Vzelo je dolgo, da se je ogrelo in smo skočili takoreč iz zime kar naravnost v poletno vročino. Tako smo srečno pripradili v poletje in v "pasje dneve". Namesto pomlad smo imeli aprila in maja deževje in še v juniju ga je padlo precej v obliki nevihte, ki si je z hvalom pomagala napolnit tudi kleti z nezaželeno tekočino.

Vročina vpliva kajpada tudi na žurnaliste. V starem kraju so rekli, da pomeni vročina, ali "pasji dnevi", za časopisje dobro "kislih kumarc".

Ena takih se je izkotila nedavno iz lonca v kolone Am. domovine, ki je pripovedovala, kako so se zoper urednika Molka zarotili Cesen, Milan Medvešek in Filipič, da ga "likvidirajo". Jaka je nekomu nasledel. Naj se nikar preveč ne raduje.

Tukajšnja Slovenska dobredelna zveza je dne 18. junija izgubila urednika svojega glasila. Naši domači slovenski ljudi so poročali, da je preminul nejadne smrti, angleški listi pa, da si je sam vzel življenje.

Kaj je pokojnega Louisisa Rozmana gnalo v smrt, ni znano, a splošno mnenje je, da izmučenje vseled preoblega dela. Bil je uposlen v tovarni po 10 in več ur, bil tajnik enega največjih društev SDZ, vrh te-

ga pa še urednik glasila. Bil je ob enem zapisnikar na sejah gl. odbora in deloven tudi v splošnem.

Dasi praktičen katoličan, je bil pokojnik zelo toleranten in spoštoval tudi prepričanja drugih. Glasilo SDZ je urejeval za razmere, kot so pri nas, se precej dobro. Imel je svojo kolonijo "Razgled po svetu" in si prizadeval razpravljati o vsem s svojega poštenega stališča. List je urejeval v splošno zadovoljstvo članstva, dasi so ga nekateri glavni odborniki morali potrani gledali in glasilo jih je bilo odveč. Pokojnik se je boril, da je SDZ dobila svoje glasilo, Jos. Penko, ki je bil takrat zastopnik Am. domovine, pa je nasprotoval. Pokojnika si je vsled tega v takratni polemiki privožil kot to znače on. Penko je one dni napadal tudi druge člane SDZ, ki so bili za svoje glasilo. Penko je pač delal po željanju svojega bosa in v korist njegovega lista, ki je do takrat bil glasilo SDZ.

Pokojni Rozman se je zelo zanimal tudi za svoje trpečne brate v stari domovini in sledil borbi za njihovo osvoboditev. Dasi si je nit življenja prekinil sam, je bil pokopan po katoliških obredih iz Grdinovega pogrebnega zavoda. Ker je bil priznan katoličan, se mu je njegovo dejanje izpreplehalo, a če isti stori kdo iz takozvanih naprednih vrst, so pa katoliški listi zelo glasni, češ, poglejte posledice slabe vzgoje! Ne bi zapisal teh besed, ačko se bi takih očitkov v omembnih krogih tolkokrat ne ponavljalo. Nikakor, niso pri volji priznati, da nesreče te vrste nista izbirajo.

Novi urednik Glasa SDZ je Ludvik Medvešek. Ko je bil na zadnji konvenciji SDZ Ludvik Medvešek predlagan za načelnika urednika, je sprejet kot návadno ljudje sprejemajo mandate za načelnike glavnih odborov. Nekako kaže vrednost. Nedvonom ni Ludvik niti malo pričakoval, da se mu bo to namestnilo kdaj izpremenilo v službo, a dogodilo se je. On v gotovih krogih SDZ ni bil še nikoli dobro došel. Na zadnji konvenciji je kandidiral za pomočnika tajnika, ali blagajnika, čeprav je vede, da imajo za urade že druge.

To je sedaj v SDZ edin urad, ki ga ima človek iz takozvanih naprednih vrst, dasi je v nji veliko članstva naprednih tendenc. A ti so bili dobri le v agitaciji za pridobivanje članstva, kadar pa se je šlo o vprašanju, da naj bi bili tudi v vodstvu propornih zastopani, so vodilne sile na konvenciji vse take sugestije odbile. Le tu in tam so izvolili koga izmed naprednjakov zaradi lepšega v kak odborniški titel, "boljše službe" pa hrani zase.

Ludvik želim v novi poziciji mnogo uspeha. Uverjen sem, da bo tudi v nji hrani svojo močno hrbitenico in urejeval Glas SDZ članstvu povoljno in organizaciji v prid.

Njene glavne določbe so:

1. Predsednik ima oblast zaseči vsako tovarno, ali rov, ali kakršnokoli drugo podvzetje, uposleno z vladnimi naročili, ačko se v njemu pojavitov ovire v produkciji.

2. Stavke v takih, od vlad prevzeti podvzetjih, se mora narediti.

3. Kdor v njih ščeva v stavku, ali odvraca koga od dela, se ga sme kaznovati do enega leta ječe in do pet tisoč dolarjev globe.

4. Unijskih aktivnosti se v njih ne podpira, zaprete delavnice se ne prizna, in unijam se ne sme pomagati siliči članov, ki so ž v nji, da morajo ostati včlanjeni. (To določeno skušajo nekateri bolj elastično tolmačiti, a je dovolj določeno sezavljeno za boj izoper unije.)

5. Če ne soglasih med delavci in delodajalcem se mora obvestiti vladni WLB in delavski departement predno se sploh prične stavka ali pa izprtje.

6. Ako se delavci odločijo za stavko, smejo to skleniti le s tajnim glasovanjem in potem morajo od glasovanja za stavko in do njenega pričetka delati še 30 dni, da med tem časom vso stvar "hladno preudarijo" in se umirijo.

7. Ako potem še vztrajajo, da je stavka neizogiben izhod v boju za uresničenje njihovih zahtev, ima WLB pravico oddrediti o nji tajne volitve pod svojim nadzorstvom.

8. Mnogo drugih "ukazov"

Zakon vsebuje še priljeno drugih odredb, ki jih lahko

PRVI ODMEVI NA NAŠO KAMPANJO

Urednik tega lista je povabil nekatere naše sotrudnike in agitatorje, da bi izrazili svoje mnenje o kampanji, ki jo razčenjam s 1. julijem za razširjenje Proletarca.

Rad bi povabil vse s privateni pismi, pa mu čas ne dopušča.

John Krebel iz Clevelandu mu je odgovoril, da agitira, a dopsa naj ne pričakujemo, ker je prezaposlen.

Nekateri pa so poslali le pozdravna pisma z dobrimi voščili in z zagotovili, da bodo pomagali.

Tudi Math. Petrovich se je oglašil na pozabilo. V svojem pismu z dne 23. junija med drugim tole omenja:

"Proletarca redno čital. Stališče, ki ga zavzema urednik z ozirom na razvoj svetovnih dogodkov je po mojem mnenju pravilnejši kot pa pred par leti. Zdi se mi da je takrat vse preveč pričakoval od te vojne za demokracijo."

Uporabnik Proletarca je označila, da se prične kampanja za pridobivanje novih naročnikov. Pri tem ne bo ne titlovne posebnih nagrad. Upam, da se bodo člani JSZ in naročniki odzvali v zadostni meri. Saj ne bo posebnih težkoč, ačko se bi vsakdo zavzel dobiti saj dva nova naročnika. Tako bi bil cilj dosežen in kampanja velik uspeh.

Torej pojedimo na delo in mislim, da je za list kakor je Proletarca vredno izvršiti to namen. Saj je to edino delavsko orientiran list med nami in dolžnost slovenskega delavca je, da se tega tudi zaveda.

Joseph F. Durn.

Zvezni kongres v odsevu sodobne reakcije

(Nadaljevanje s 1. strani.)

nim postavam, se jih bo ustrahovalo z izrednimi.

Lewis jim je bil le preteza

Tisti, ki trdijo, da je bil zakon proti unijam sprejet edino po krividi J. L. Lewisa, ker je povzročal stavke premogarjev, menda ne vedo, da se v kongresu vztrajno razpravlja o protidelavskih načrtih že precej let, in da je večina le čakala ugodnega momenta, da enega izmed njih uveljavlja.

V tem oziru bi se lahko reklo, da jim je bila Lewisova taktika res preteza — ne vzrok — za sprejem postave, kakršne se v fašističnih deželah kar z dekretem uveljavlja.

Lewis pa v odgovor svojim kritikom lahko reče le, da je s svojimi potezami, v boju za pravice zahtevne premogarjev, izrazil kongresno reakcijo na plan in jo delavstvu pokazal za takšno kot je. Če bi jo "apizal", bi tisto postavo morala še obdržala na polici, tako pa jo je nagloma potegnila dol, odpihala prah z nje in sedaj je v obliki postave pred nami vzlič predsednikovemu vitezovanju.

Določbe postave

Njene glavne določbe so:

1. Predsednik ima oblast zaseči vsako tovarno, ali rov, ali kakrš

British Labor Marks Time

The end of its most controversial conference since the war started sees the British Labor Party signaling "no change." By a large majority it voted for continuance of the party truce in the interests of national unity; by a rather smaller one it rejected the view that either national or working class unity would be promoted by accepting the affiliation of the Communist Party. These were the two major issues debated; and the conclusions reached were in accordance with informed forecasts. A more open and exciting contest was that between Arthur Greenwood and Herbert Morrison for the treasurership of the party. Greenwood won by a substantial but not overwhelming majority.

Some American commentators have interpreted this duel as one between right and left, with the victory going to the left. Actually both men can be described as right center, and there are no very serious differences between them either on long-range policy or short-range tactics. Both believe in the gradual approach to socialism; both favor the continuance of the party truce and the exclusion of the Communists. On the other hand, the rivalry between them is not purely personal, although personal factors do enter. Rather it represents a structural fissure in the party which is scarcely visible when Labor is in opposition but is likely to gape widely when Labor again takes office.

The British Labor Party is really a federation in which the two chief components are the national trade unions and the local labor parties. The trade-union element is both the strength and the weakness of the organization. It supplies the mass backing and much of the financial support, but the individual members of the local parties do most of the practical work. Thanks to the voting weight they exercise and their monetary resources, the trade unions in a great many of the most promising constituencies have the last word on Parliamentary nominees, and all too often they use this as a means of pensioning off elderly officials. The result has been to raise the average age and lower the mental caliber of the Parliamentary Labor Party. More important than this, however, is the fact that trade unions, as professional bodies, tend inevitably to put their special group interests first. During the war, it is true, they have consciously resisted this temptation and have made victory their foremost object. But in time of peace a measure which infringes on some vested trade-union interest may be strenuously fought even though it is in accord with the Labor Party program.

Arthur Greenwood, although not a union official, has always been close to the big trade unions. Morrison, on the other hand, owes his place in the party to the way in which he built it up in the London area, where owing to the multiplicity of trades no one union predominates. Of the two, he is perhaps the more aware of the fact that if ever labor is to win full power it must broaden its base and become less of a "class" party in the old sense. In a series of remarkable speeches he has made during the past few months, the keynote of which has been the paramountcy of the consumer in the promotion of economic welfare, he has attacked the evils of sectionalism, monopoly, and restriction in a manner which may well have irked some of his trade-union colleagues. "Labor," he said in one of these addresses, "must be more in practice than a party of social services and wage standards... The one general principle that has some meaning and can be defended is that the interests of the community, and not the interests of this or that group in industry or elsewhere, must decide."

There is a great danger that after the war Churchill's prestige will sweep the Conservatives back into power on a victory flood tide and the war-time promises of social and economic reform will be forgotten. This is why some of the most vigorous members of the Labor Party have urged that the political truce should be ended now. Lack of activity and the necessity of maintaining the status quo by not fighting by-elections is, they contend, sapping the party's energy and organization. And, after the war, they fear, Churchill will be in a position to force them into a continued coalition on take-it-or-leave-it terms. These factors cannot be lightly dismissed but the political truce cannot be broken without breaking up the national government—a step which would almost certainly prove a costly blunder. It would force Churchill to seek a new mandate at a general election with the Conservatives appearing as the embodiment of the national will to victory and Labor as pursuers of sectional ends.

Labor will not win power by such tactics but rather by making itself a vehicle for the widespread thought not fully articulated demand in Britain for a new social order. Herbert Morrison, we believe, has grasped that truth and alone among the leaders of British Labor he is hammering out a far-sighted policy. That is why we regret his defeat by Greenwood who, despite his ability and charm, no longer seems to possess the dynamics of leadership. Marking time in the electoral field is one thing but British Labor cannot afford to stick in the mental rut into which it fell after the downfall of the Labor government in 1931.—The Nation.

THE WORLD AT WAR

By LLOYD CROSSGRAVE

The Testimony of the Sword
We can win the war but lose the peace. We cannot lose the war and win the peace.

This is the greatest of all war. Never, however, was any war fought over an issue that was more simple. "Are there one or more 'master races' on earth?" That is the sum and substance of it. The Axis says there are; we say there are not.

It is not a new question. It was a hotly debated subject six thousand years ago. Philosophy, religion, science and, last but not least, the dread arbiter of the sword have been brought to bear upon it. Never, however, have wholly satisfactory conclusions been obtained.

An age has succeeded age, philosophy, religion, and science have more and more tended to the view that there is no "master race." Their voice, when unperverted by censorship, is now all but unanimous. Mankind, whose scientific designation is Homo sapiens, is divided into numerous ethnic groups, and these are by no means wholly alike. None of them, however, is composed of unmixed racial strains and none stands out as a "master race," fit to rule the others. To this cornerstone of the temple of world harmony philosophy, religion and science have contributed material in ever-increasing abundance. To the thoughtful and informed the conception of a "master race" is a superstition comparable with the conception of the fiery dragon of the dodo.

The testimony of the sword has not always been in harmony with this view. True, glorious deeds have been wrought for freedom on the battlefields of all time. The decision has been inconclusive, however. Men will not laugh is a fool. — George Santayana.

history to give their blood in defense of their altars and their fires; and in the last analysis, no doubt, such sacrifices have never been made wholly in vain. The tradition has lived, even though the immediate result was failure. As Byron said of the Greeks at Thermopylae:

Union Labor Legionnaires Blast N. A. M. "Americanism" Program

Detroit, Mich.—Ending the two-day national pre-convention conference of Union Labor Legionnaires, delegates representing 84 trade-union American Legion posts throughout the country assailed acceptance by the Legion of large sums from the National Association of Manufacturers to finance a so-called "Americanism" campaign.

Other resolutions passed by the conference were:

1. Extending sympathy to the families and the trade unions of the American seamen, radio officers and other ship's officers who have given their lives to deliver the goods.

2. Urging the formation of labor management committees throughout industry for the purpose of planning postwar conversion of industry to peacetime pursuits.

3. Condemning race discrimination against minority groups in the United States armed forces and in industry.

4. Supporting President Roosevelt's program of full collaboration between the United Nations.

5. Endorsing the no-strike pledge of labor and supporting labor's promise of uninterrupted production.

The young man who has not wept is a savage, and the old man who has not laughed is a fool. — George Santayana.

PROLETAREC

THE MARCH OF LABOR



IN THE WIND

From THE NATION

During the recent New York visit of President Benes of Czechoslovakia, Johannes Steel of the New York Post asked him what he thought of the efforts of the Archduke Otto to restore the Hapsburg dynasty. Dr. Benes smiled and said, "That is an American affair."

Cornell University is offering a new series of lectures this summer on Russian history and culture. It reports a growing demand for its Russian-language courses.

Total war: Radio station WCHS, of Charleston, West Virginia, is sending out promotional literature in the form of questionnaire satirizing government questionnaires. A typical item is, "Give names, address, color, race, and creed of five citizens other than relatives who were present at your birth." The station suggests that the form be left blank and mailed to the garbage department.

English schoolboys, on the other hand, have advanced a suggestion for saving paper. In a letter to the Liverpool Board of Education some boys of that city wrote: "We feel that everybody should make some sacrifice for this great effort. It is the custom of masters here to impose as punishment 'lines'—senseless repetition which we have to write out on sheets and sheets of paper. This is a waste of good paper. We are prepared to stop it if the masters are."

The common touch: C. E. Gishel, writing on employee relations in Printer's Ink, an advertising trade magazine, tells of a "very smart plan... developed by one labor-relations adviser who directed the president of the company to set up a little apartment and to live part of the time right at the plant. By pre-arrangement this president would be called into the plant every once in a while at two or three o'clock in the morning for consultation when things were not going just right. The workmen were first astonished and then gratified to see the big shot work just as hard as they."

Festung Europa: The Stockholm newspaper Ny Dag reports that a number of Czechs who had escaped from Germany labor camps have joined the Yugoslav partisans... The Deutsche Tuberkuoseblatt says, "There has been an alarming increase in the number of cases of lung disease in industrial plants. The cases are of an acute and dangerous character."

The New Orleans Association of Commerce, as part of its campaign against the social-security report of the National Resources Planning Board, is distributing reprints of an article that appeared in the Review of World Affairs, a British magazine whose editors are opposed to post-war planning in general and to the Beveridge plan in particular. The British people, it says, don't want the Beveridge plan, because "Britain is a country of highly aristocratic instincts. The masses are radical, democratic, and rough, but they are aristocratic to the core."

Beveridge plan or no Beveridge plan, the Mellon plan is still going strong. Sir John Ramsden, in a recent interview printed in the London Express, put it this way: "In these times we must make every sacrifice. But if a director sees a loophole in the income-tax laws he should make as much money as he can for his shareholders and himself."

Sign of the times in a radio City restaurant: "Please be polite to our waitresses. They are harder to get than customers."

The complex problem of war-time government were analyzed by Representative Clare Hoffman of Michigan at a recent public meeting in Chicago. His analysis: "Washington's crazy. I'm crazy too, but not that crazy." The meeting was sponsored by the American Institute of Economics, four of whose founders were also founders of the Midwest Monetary Federation. Last year the latter organization sponsored a series of lectures on social problems by Joe McWilliams, New York street-corner sociologist.

Those who are worried about the post-war world will be relieved to know that a group of advertising agencies is even now making plans for commercial television program when peace comes. Broadcasting, radio trade magazine, describes an experimental program thus: "A skit in which a comedian crushed his hat into a shapeless mass was sponsored by Adam Hat Stores to demonstrate

Starvation as a Weapon

A carefully documented study, prepared by Boris Shub and published by the Institute of Jewish Affairs, throws a garish light on German war aims as well as on the desperate suffering story. On the basis of the League of Nations nutritional standard, the Germans now receive 94% of the required calories, the Czechs 84%, the Dutch 81%, the French 55%, the Italians 53%, the Greeks 29%, and the Jews 20%. These figures prove that the Nazis are administering food in such a way as to build up the populations which they count as their own racial stock and to kill off other groups.

On the basis of this food policy the German plan to win the war even if they lose. The longer the struggle goes on, the nearer they will come to achieving their purpose. When we finally break through the coastal defenses and bring relief to famished peoples, we shall find the Germans, despite the number of their war casualties, well organized, well nourished, well fitted to assert themselves in any new political environment which will be created. The other nations—especially those most unlike the Germans, those having distinctive cultural and political objectives—are being starved out. It is obviously the German purpose to reduce them to such a state that, no matter what post-war measures may be taken, it will be impossible for them in any foreseeable future to play an important role.

German ruthlessness makes no distinction between allies and conquered peoples. The Italians, who taught the Nazis the principles of fascism and who have thrown all their resources into the struggle on the German side, are almost at the bottom of the list. Below them are only the Greeks and the Jews. These two groups have the painful distinction of being marked, not merely for exhaustion, but for absolute extinction. The horrifying spectacle is presented to the world of the rulers of a great nation achieving glory by maintaining their power at the apex of a pyramid of dead men's bones.—The New Leader.

Supreme Court Rules Employers Must Repay Company Union Dues

Companies proved to have dominated "independent" unions must repay to their workers the dues collected for membership in these unions under the check-off system, the United States Supreme Court ruled.

The case concerned the Virginia Electric & Power Co., which the board had found to have dominated an "inside" union, the Independent Organization of Employees. Some time ago the board commanded dissolution of this union, the company withdrew its support and the association was abandoned.

But the power corporation opposed the repayment of dues and the Supreme Court agreed to review that protest, especially as five Circuit Courts, in 11 cases, had refused to enforce board orders for reimbursement. In the Virginia case, the board had ordered the company to pay back about \$90,000 of dues collected during the 5-year existence of the I. O. E.

The Supreme Court majority gave no sympathy to the company's argument that the check-off system of collecting dues was voluntary by the employees, and that any wrong done by the employer was closed when the I. O. E. was dissolved. On the other hand, Mr. Murphy found for the majority that the Labor Board had complete power to command the repayment in order to "effectuate" the policies of the Wagner Act.

how much punishment an Adam hat can take; Butterick Co. presented a model wearing clothes made from Butterick patterns; Adolph Fleischer, King of the Sea Restaurant owner, and a girl stooge demonstrated the right and wrong ways of separating a lobster's meat from its shell."

Festung Europa: The Czech practice of laying wreaths on the tomb of the Czech Unknown Soldier in honor of executed hostages has led the Nazis to remove the tomb.

Standard Railroad Labor Organizations served notice on carriers they will oppose any attempt to take Japanese out of evacuation centers and put them to work on the railroads.

The U. S. War Relocation Authority, which runs the evacuation camps, has sounded out managers on hiring interned Japs, and some rail managers have indicated they approve the idea, apparently because it would mean cheap labor.

In June, the A. F. of L. Rail Employers' Department sent out letters to shopcraft general chairmen, warning them to be on guard against any effort by carriers to break down standards through use of Japanese. Similar letters were put out by other rail unions.

Employment of the Japs, the unions declared, would endanger safe operation of the roads and "create strife, resentment, turmoil and greater turnover of manpower."

WHERE MONEY GOES

What are the farmers and workers and the masses of our people generally doing with their increased purchasing power?

The Federal Reserve Board answers they are buying for cash, paying off old debts contracted during the depression, and in other ways trying to get in shape for any depression which may come along after the war.

One item emphasized by the board has to do with "consumer credit." This has declined \$4,700,000 during the last 18 months.

That indicates that if the American worker has money in his jeans, he is not likely to go into debt.

HEALTH OF NATION IS DECLARED BETTER

Despite rationing and other war privations and worries, the health of the nation has not suffered. In fact, it has improved, according to Dr. Thomas Parran, Surgeon General of the United States Public Health Service.

The doctor told a House committee that the death rate last year was 10.3 per 1,000 population, compared with 10.5 in 1941. Maternity and infant death rates were declared to be at an all-time low. Meanwhile, the birth rate jumped from 19.7 to 20.7 per 1,000 population.

THE SHARKS ON THE GO

War contractors are taking the taxpayer for a ride. Comptroller General Lindsay Warren told the House Civil Service Committee the other day. "The country is in the grip of the cost-plus-fixed-fee contractor," Mr. Warren declared. "He is writing his own ticket and he is getting what he writes." Asked whether he regards dollar-a-year men as honest, the Comptroller-General declined to charge them flatly with dishonesty, but he said that a great deal of the waste of tax-payers' money is traceable to the employment by the government of business men who are looking out for the interests of their former employers.

To break up the traffic in man-power, last year the Farm Security